

Naam:

Wouter Heister

Leeftijd:

19 jaar

School:

AOC Oost, Doetinchem

Opleiding:

Mighty Machines - mbo loonwerk, beroepsopleidende leerweg (BOL), niveau 3

Jaar:

Derde en laatste jaar

Stagebedrijf:

Vriezen en Zn., Braamt

De toekomst van de cumelasector

“Ik vind het een mooie bezigheid”

Investeren in de toekomst draait niet alleen om nieuwe machines. Personeel en stagiairs zijn net zo belangrijk. “Geen tijd”, is een veel gehoorde reactie, maar zonder nieuwe aanwas geen nieuwe medewerkers en zonder die nieuwe medewerkers geen groei of vervanging. Vandaar deze serie. Loonwerklerlingen zijn nu eenmaal de toekomst van de sector.

“Eigenlijk zijn we in Nederland maar een beetje aan het prutsen”, grapt derdejaars Wouter Heister. Hij kan het weten. Afgelopen zomer heeft hij twee maanden op een loonbedrijf in Canada doorgebracht. “We maakten lange dagen, soms wel zestien uur per dag, en gingen zondags door als het werk af moest, maar het was echt een heel mooie ervaring. We hielden ons bezig met mest rijden, hakselen, combinen, enzovoort. Daar heb je percelen van wel 150 hectare. Die loonwerker kon 500 kilometer rijden en dan was hij nog steeds op zijn eigen bedrijf. We werden weggestuurd op de meest grote machines: trekkers van 300 pk en een 36-tons tank erachter. Het was perfect. Ik denk dat het erg goed is dat leerlingen een stage volgen buiten de regio. Dat hoeft niet meteen in het buitenland te zijn, maar al ga je maar buiten je eigen, bekende regio. Overall is het werk weer anders. Het is een enorm mooie ervaring, ook voor jezelf. Je leert er veel van.”

In het bloed

Loonwerk zit hem in het bloed, zegt hij. “Bij ons thuis hadden we een loonbedrijf. Dat was van mijn vader en ook zijn vader was loonwerker. Mijn vader runde het bedrijf samen met mijn oom, die de chef was. Toen mijn oom echter wegviel, is mijn vader niet meer verder gegaan. Maar het blijft in je zitten. Het is altijd mooi werk, je ziet onderweg een hoop dingen en kunt met machines werken. Op mijn vorige stage mocht ik helpen een bezinkbak bouwen. Met de shovel de dumpers laden. Dat was mooi werk. Op deze stage zit ik op een bedrijf dat meer agrarische werkzaamheden doet. Het is dus heel afwisselend”, stelt Wouter vast. Hij voegt eraan toe: “Ik merk dat mijn neefje me al begint na te praten. Dus zoals ik al zei: het zit in het bloed.”

Momenteel zit hij drie dagen op school en werkt hij twee dagen voor loonbedrijf Vriezen en Zn. in Braamt. “Het is een klein bedrijf. Dat maakt het leuk. Je krijgt met veel verschillende dingen en werkzaamheden te maken. Grotere bedrijven hebben toch vaak vast personeel op de machines. Hier kan ik van alles doen. Je werkt met kleine en grote machines. Je krijgt te maken met mensen uit het vak en ook het technische aspect trekt me. Het maakt mij niet zoveel uit wat ik doe. Rustige tijden vullen we op met grondwerk. Op de shovel is ook mooi. Nu het zo vriest, doen we meer onderhoud, zodat alles werkt als we weer aan de slag kunnen. In de werkplaats aan de gang vind ik ook prima. Dat ligt me gewoon. Ik vind het een mooie bezigheid”, aldus Wouter. Zijn klasgenoten zijn al op het bedrijf wezen kijken toen hij een presentatie moest houden over de elektronische sensoren in de Freo-kraan. Hij kreeg er een negen voor.

Rekenwerk

Dit jaar volgt hij een gewas van het begin tot het eind. Omdat hij niveau 3 doet, moet hij ook de hele financiële kant van het verhaal in kaart brengen. “Behalve hoe je de grond moet bewerken, leren we dus ook de kosten te bepalen, winst en verlies te berekenen en wat er kan worden verbeterd. Het

hele financiële gebeuren van het bedrijf moeten we doorspitten. Mensen hebben wel het beeld dat je de hele dag een beetje op zo'n trekker zit te hangen, maar daar vergissen ze zich in.”

Aan het einde van dit schooljaar is hij klaar met zijn opleiding. Wat hij dan gaat doen, weet hij nog niet. “Eigenlijk zoek ik een werkgever waar ik tot januari 2011 aan de slag kan. Daarna wil ik weer voor een paar maanden naar Canada, want dan is het daar de tijd van het hakselen.”

Tekst & foto's: **Marjolein van Woerkom**

Frank Vriezen, mede-eigenaar van loonbedrijf Vriezen en Zn.

“Door een leerbedrijf te zijn, blijf je op de hoogte, zowel van de ontwikkelingen in het onderwijs als hoe de jonge garde erover denkt. Dat ervaar ik als groot voordeel. Daarbij, die jongens moeten ergens een keer beginnen. Dat moest ik ook, dus je wilt ze een kans geven. Klanten zeggen nog wel eens: pas op met zo'n jongen. Ik geef ook toe: als loonwerker met een stagiair moet je wel risico's durven nemen. Maar ja, als er hier een nieuwe machine komt, moet ik er ook mee leren rijden. Voor die jongens geldt hetzelfde.”

Vriezen doet het dan ook in stappen. “Als ze met de Vario-trekker gaan rijden, leg ik eerst een paar basisdingen uit. Dan kunnen ze er even een beetje in rondrijden en twee dagen later vertel ik weer een volgende stap. Je moet niet de hele handel in één keer vertellen, want dat is toch niet te onthouden”, aldus Vriezen. Dat hangt ook wel af van het type leerling. “Je kunt niet altijd meelopen, dus geef ik ze wel eens een lijstje met wat ze kunnen doen, maar er zijn erbij die het werk niet zien. Die staan even later in de wei te turen. Ik merk dat een stagiair die erin is gegroeid het werk sneller oppakt dan iemand die op zijn zestiende pas komt kijken.”

Als een loonbedrijf dat grotendeels werkzaam is in de agrarische sector heeft Vriezen wel liever een leerling die een paar vaste dagen naar school gaat en op vaste dagen bij hem werkt (BOL). “Een leerling die acht weken komt werken en daarna weer acht weken op school zit, daar heb ik niks aan. Dat is leuk voor een kraanmachinist, maar met het boerenwerk gaat dat niet.”

